

om 10 pct. egenfinansiering er fuldstændig uansvarligt, især når regeringen ikke vil drøfte muligheden af en indfasning af kravet.

Kravet om egenfinansiering vil altså få store konsekvenser for nogle af organisationerne, og for alle vil det betyde yderligere administration og mindske organisationernes muligheder for at bruge indsamlede midler til at støtte små og innovative projekter i verdens fattigste lande. Yderligere frygter oppositionen, at det på sigt vil ramme endnu hårdere, hvis regeringen og Dansk Folkeparti vil sætte 10-procents-kravet yderligere op et spørgsmål, regeringen og Dansk Folkeparti er blevet stillet flere gange i lovbehandlingen, uden at nogen af de adspurgte dog har villet svare.

Oppositionen ser det her forslag som et slet skjult forsøg på endnu en gang at skære ned i ulandsbistanden. Det er mindretallet stærkt imod. Oppositionen mener ikke, at regeringen kan måle den folkelige forankring, som den gør, nemlig udelukkende ved at se på, hvor mange penge man kan samle ind.

Tværtimod støtter oppositionen den opfattede, Dansk Røde Kors, Care, Folkekirkens Nød-hjælp, Ibis, Mellemføkeligt Samvirke og Red Barnet har, når de – i øvrigt efter aftale med den nuværende regering – dels definerer folkelig forankring bredt, dels allerede lever op til eksplicite krav om medlemstal til enkelte organisationer.

Oppositionen mener, at forslaget i negativ forstand er smart på den måde, at hvis man stemmer imod forslaget, kan regeringen og Dansk Folkeparti hævde, at de giver bistandsorganisationerne en reel mulighed for at vise deres folke-

ge forankring ved at indsamle penge, mens oppositionen ikke en gang vil give dem denne mulighed.

Med andre ord er det en såkaldt vind/vindsituation for regeringen og Dansk Folkeparti. Støtter oppositionen lovforslaget, kan flertallet gå ud og sige, at der var bred opbakning bag forslaget. Stemmer oppositionen nej til forslaget, kan flertallet sige, at den ikke bakker op om bistandsorganisationernes arbejde, fordi den ikke vil give dem mulighed for at indsamle penge til finansiering af projekterne.

Og så om indsamlingsloven: Den er gammel, den er restriktiv. I dag fremstår den fuldstændig ulogisk og uigennemskuelig. Med andre ord har vi at gøre med noget værre juks. Den foreslåede ændring gør blot dette endnu værre.

Mindretallet vil ikke legitimere den måde, som egenfinansieringskravet bliver indført på, men de samme partier ønsker heller ikke at stemme imod en marginal forbedring for de tre organisationer, der vil få bedre muligheder for at samle penge ind. Det er en marginal forbedring, der bedst kan beskrives som et plaster på et åbent benbrud.

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

*Birthe Rønn Hornbech (V) Michael Aastrup Jensen (V) Karsten Nonbo (V) Søren Pind (V)*

*Peter Skaarup (DF) fmd. Kim Christiansen (DF) Hans Kristian Skibby (DF) Tom Behnke (KF)*

*Charlotte Dyremose (KF) Morten Bødskov (S) Per Kaalund (S) Lissa Mathiasen (S)*

*Frode Sørensen (S) Elisabeth Arnold (RV) Simon Emil Ammitzbøll (RV) Anne Baastrup (SF)*

*nfmnd. Line Barfod (EL)*